

పద్మనాభం సీని యర్ అసిస్టెంట్.

హోదాలోనే కాదు, వయసులోనూ సీని

యరే. సుమారు యాభై ఏళ్లుంటాయి. అయితే జుట్టుకు రంగు పట్టిస్తూ వయసు కనిపించనివ్వడు. డ్యూటీలో పెర్ ఫెక్ట్. ఎవరి పనైనా ఇట్టే చేసిపెడతాడు. అలాగని ఆమ్యా మ్యాల జోలికి వెళ్ళడు.

పంచాలు కాయడం అతడి హాబీ. పందెంలో అతగాడిని ఓడించిన మగధీరు డింతవరకు పుట్టలేదు. పుట్టికైనా పద్మనాభాన్ని పందెంలో మట్టికరిపించలేకపో తామా అన్న ధీమా మాత్రం స్టాఫ్లో ఉంది. అంతా ఆ అవకాశం కోసమే ఎదు రుచూస్తున్నారు.

ఇక ఉండగా ఓరోజు శేషచలంగారు ఎమ్.ఆర్.ఓ.గారితో ఏదో పెళ్లి వి యమై మాట్లాడ్డానికి ఆఫీసుకి వచ్చారు. ఆ ఊళ్లో వలంగారంటే తెలియని వాళ్లు లేరు. అయినా అవకాశం ఉంటే తప్ప ఎవరూ అతడితో మాట్లాడే సాహసం చెయ్యరు. కారణం తిట్లతో సంభాషణ ప్రారంభించడం అతగాడి అలవాటు. ఇకా కోపం వస్తే చెప్పనవసరం లేదు. చలం గారిని చూడడంతోనే జోల్ మని వెలిగింది జూనియర్ అసిస్టెంట్ జగన్నాథం బుర్ర.

అంతే, మరి ముందు వెనుక ఆ చించకుండా "శేషచలంగారి చేత ఎవరు తిట్లు మాన్పించాలి వారికి బద్దం దలిస్తాను" అంటూ పందెం కాసాడు.

"నేను రెడీ" అన్నాడు పందాల పద్మనాభం.

"సరే, నీకు వారం రోజులు డువిస్తున్నాను. నీ ప్రయత్నం ఫలించకపోతే నువ్వే నా బద్దం దలిస్తావ్. అందుకు సిద్ధమేనా?" అడిగాడు జగన్నాథం.

"ఓ యస్". తల పంకించాడు పద్మనాభం.

ఆపుటికప్పుడు టైపిస్టు తాతా పుని మధ్యవర్తిని చేసి అతడి చేతిలో చెరో బద్దం దలిస్తారు.

ఈసారి పద్మనాభం పందెంలో చిత్తయిపోవడం ఖాయమనుకున్నారంతా. ఏది ఏమైనా వారం రోజులు వేచి చూడాలి. ఈ ఉత్సాహం భరించలేకుండా ఉన్నారు.

"నాకో చిన్న సందేహం గురూ గారూ" దారినపోతున్న శేషచలాన్ని ఆపి వినమ్రంగా అడిగాడు పద్మనాభం.

"అదేమిచో తొందరగా చెప్పి తగలడు. త్వరగా నేనింటికెళ్లకపోతే పిల్లగాడిదలు ముక్కు చస్తారు"

అన్నాడు శేషచలం నొసలు చిట్టిస్తూ. "మరేం లేదండీ. ప్రతి మాట మీరు తిట్టుతోనే ప్రారంభిస్తుంటారు తథాస్తు దేవతలంటారన్న భయం లేదా మీకు" మెల్లగా డౌటు వెలిబుచ్చాడు పద్మనాభం.

చంకాల వడ్డీగాభం

"ఎంటే ఏం?"

"కళ్లుగాని తథాస్తు అన్నారంటే అది అక్షరాలా జరిగి తిరుతుందని చిన్నప్పుడు మా తాతయ్య చెప్పే వాడు"

"ఆల్టి అడుక్కు తినా, అన్నీ తెలిసే నన్నడగడం దేనికి?"

"చిన్నంటే అన్నారూగాని నా భార్యనంటే మాత్రం నేనూ అక్కోనండోయ్" చలం మాటలకు ఉక్రోశంతో ఊగిపోయాడు పద్మనాభం.

"కోరుండి కయ్యానికి కాలుదుప్పుతున్నట్టున్నావ్. ఊరుకోకపోతే ఉరేసుకో"

"మరింటికి వెళ్లగానే మీ ఆవిడ కడుపునొప్పితో బాధపడుతూ వుంటుంది. అది చూడలేక మీరే ఆ పని చెయ్యాలని ఉంటుంది" కనిగా మాటకు మాటిచ్చి అక్కడ నుంచి చల్లగా జారుకున్నాడు పద్మనాభం.

"వెళ్లవ, ఎంత మాటన్నాడు" తనలో తను గొణుక్కుంటూ ఇంటి ముఖం పట్టాడు శేషచలం.

గడపలో కాలుపెట్టాడో. లేదో భార్య కడుపు నొప్పితో విలవిలలాడిపోతూ కనిపించింది. అర్ధాంగిని ఆ స్థితిలో చూసేసరికి శేషచలానికి కాళ్ళుచేతులూ

ఆడలేదు. సమయానికి పిల్లలు కూడా ఇంట్లో కే. ఏం చేయాలో పాలుపోక వాము, జీలకర్ర కషాయం మింగించి ఇచ్చాడు. ఏం చేసినా ఫలితం కనిపించడం లేదు. బాధ భరించలేక పెంకులెగిరిపోయేలా గగ్గోల పెడుతూ దామె.

శేషచలానికి పద్మనాభం మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి. కొంపదీసి వాడా మాటలంటున్నప్పుడు తథాస్తు దేవతలు.... ఆ ఊహకు ఉక్కిరిబిక్కిరయ్యాడు. అంతే. ఆరోజు లగాయితూ అతడి నోటి వెంట తిట్టు వెలువడితే ఒట్టు. ఉన్నవళంగా అతడిలో వచ్చిన మార్పుకు జనం ఆశ్చర్యపోయారు. గెలుపు నాదే అంటూ తాత రావు దగ్గర నుంచి వెయ్యి రూపాయలు లాగేసుకున్నాడు పద్మనాభం.

శేషచలం నోటికి అతడెలా తాళం వేసాడో తెలియక వెర్రెముహం పెట్టాడు జగన్నాథం.

ఇక స్టాఫ్ సంగతి సరేసరి. పద్మనాభాన్ని గెలవడం ఎవరితరం కాదన్న నిర్ణయానికొచ్చేశారు.

అసలు జరిగిందేమిటంటే- పద్మనాభం తన సహాధి ర్మచారిణిని శేషచలం గారింటికి పంపి ఆయన సతీమణి చేత అలా నాటకం ఆడించాడు. ఎలాగో అలా మగడిలో మార్పొస్తే చాలురా దేవుడా అనుకుండా సాధ్యమణి. అందుకే ఆమె ఆడమన్నట్టు ఆడింది.

అంతలో పద్మనాభానికి భీమిలి బదిలీ అయింది.

"ట్రాన్స్ఫర్ మీద మీ ఆఫీసు కొచ్చిన పద్మనాభం అఖండుడు. మేమంతా అతగాడిని పందాల పద్మనాభం అంటాం. పొరపాటున కూడా మీరెవరూ అతడితో పందెం కాయకండి. ఇక్కడ మా ఆఫీసులో అంతా అతడి చేతిలో చిత్తుగా ఓడిపోయారు" అంటూ భీమిలి ఎమ్.ఆర్.ఓ.

ఆర్.ఓ. భీషణరావుగార్ని ఫోన్లో హెచ్చరించాడు సబ్బవరం ఎమ్.ఆర్.ఓ.

అతని హెచ్చరికకు నవ్వుకున్నాడు భీషణరావు. ఎలాగైనా పద్మనాభాన్ని పందెంలో ఓడించి తన గొప్పతనం ఏమిటో సబ్బవరం ఎం.ఆర్.ఓ.కి తెలియచెప్పాలనుకున్నాడు.

అనుకున్నదే తడవుగా పద్మనాభాన్ని తన రూంకి పిలిపించాడు.

"నమస్తే" చేతులు జోడిస్తూ వినయంగా నిలబడ్డాడు పద్మనాభం.

"రండి కూర్చోండి"

బాస్ పిలుపుకి కారణం తెలియక నిలబడే దిక్కులు చూడసాగాడు పద్మనాభం.

"మీరు సబ్బవరంలో ఉండేటప్పుడు అందరిలో పందాలు కాసేవారట" మెల్లగా అతణ్ణి ముగ్గులోకి దించాడు భీషణరావు.

"అదేం లేదు సార్" తెగ మొహమాటపడిపోతూ అన్నాడు పద్మనాభం.

"భయపడకు. నిజం చెప్పు" అభయమిస్తూనే ఒత్తిడి చేసాడు భీషణరావు.

“నాకు నేనుగా ఎప్పుడూ వరుతోనూ పండాలు కాయను సార్. కావాలని ఎవ్వరూ నాతో బెట్ కాస్టే మాత్రం నేనూరుకోను” అన్నాడు పద్మానాభం.

“ఎందుకో నిన్ను చూస్తే నాకూ నీతో పందెం కాయాలనిపిస్తోంది”

“అదేమిటి సార్ మీతో నా పందెమా?” నోరు వెళ్లబెట్టాడు పద్మానాభం.

“పర్వాలేదు. సరదాగా దేని పందైనా పందెం కాయి. నేనేమీ అనుకోను. నిజానికి నేనూ చిన్నప్పుడు మిత్రులతో పండాలు కాసేవాణ్ణి” అన్నాడు భీషణరావు.

“నన్ను మరీ ఇబ్బంది పెట్టేస్తున్నారు. సరే, అడిగారు గనక చెబుతున్నాను. మీ వాళ్ళాన్నిబట్టి చూస్తే మీ వీపు మీద సెనగబద్దంత పుట్టుమచ్చ ఉండాలి” అన్నాడు పద్మానాభం.

“అంటే నువ్వు ముఖం చూడకపోతే మీద మచ్చలే క్కడున్నాయో చెప్పగలవన్నమాట. వింతగా ఉండే” అన్నాడు భీషణరావు అతడి మంటలకు అమితాశ్చర్యపోతూ.

“అవున్నార్. నేనీమధ్య కాస్తా సో రీడింగ్ అలవాటు చేసుకున్నాను”

“నువ్వే రీడింగు చేస్తున్నావ్ నాకు తెలీదుగానీ నా వీపు మీద మాత్రం మచ్చలే లేవు” నిక్కచ్చిగా చెప్పాడు భీషణరావు.

“మీ మచ్చ మీకు కనిపించక గనక అలా అంటున్నారు. నిజంగానే మీ వీపు మీద పుట్టుమచ్చ ఉంది.

మీ మీద మీకంత నమ్మకముంటే వెయ్యి రూపాయలు పందెం కాయండి” రెచ్చగొడుతున్నట్టుగా అన్నాడు పద్మానాభం.

భీషణరావుకి తన వీపు మీద పుట్టుమచ్చ ఏదీ లేదని బాగా తెలుసు. ఇప్పుడే విషయంలో పందెం కాస్తే అతని గొంతు ఓడిపోవడం ఖాయమనిపించింది. అంతే, “నేను పందానికి సిద్ధం” అన్నాడు తపేమని.

“సార్, బాగా ఆలోచించుకుని బెట్ కాయండి. నాతో తలపడి గెలిచిన వారెవరూ ఇంతవరకు లేరు. ఆ తర్వాత మళ్ళీ...”

“మరేం పర్వాలేదు. నీ సంగతి తెలిసేనేనేనే పందానికి సిద్ధమయ్యాను” దమ్ముంటే కాస్తో అన్నట్టుగా పలికాడు భీషణరావు.

“సరే స్టాఫ్ అందర్నీ పిలిపించండి. మీ వీపు మీద ఉన్న మచ్చని చూపిస్తాను. ఉమించండి మీ వీపు మీకు కనిపించదు గనక”

“నాకేం అభ్యంతరం లేదు. ఇప్పుడే మన వాళ్ళందర్నీ పిలిపిస్తాను. నీ ఓటమి అంగీకరించేటట్టు చేస్తాను” అంటూ సిబ్బందిని లోపలకు రమ్మని కబురుచేశాడు భీషణరావు.

హాస్ ఆదేశానుసారం బిలబిలా లోపలకు ప్రవేశించారు స్టాఫ్.

షర్టు పైకెత్తి అందరికీ తన వీపు చూపించాడు భీషణ

రావు.

పుట్టుమచ్చ ఏదీ లేదని నిర్ధారణ కావడంతో పద్మానాభాన్ని గేలి చేస్తున్నట్టుగా అలా దిక్కులు పిక్కటిల్లేలా నవ్వారు.

నలుగురిలో తల తీసేసినట్టయింది పద్మానాభానికీ ఈ పరాభవాన్ని భరించలేనట్టు బాసోకి వెయ్యి రూపాయలు చెల్లించి అక్కడ నుంచి ఒక్క ఉదుటున బయట పడ్డాడు.

వెంటనే విజయగర్వంతో సబ్బవరం ఆఫీసులోకి ఫోన్ చేసి పద్మానాభం తన చేతుల్లో ఎలా చిత్తయిందీ వివరించాడు భీషణరావు.

“అతడితో ఏ విషయం మీద పందెం కాసారు?” అడిగాడు సబ్బవరం ఎమ్మార్వో.

“నా వీపు మీద పుట్టుమచ్చ ఉందన్నాడు పద్మానాభం. లేదన్నాను నేను. పందెం వెయ్యి రూపాయలకు పాకింది. వెంటనే నా షర్టు తీసి స్టాఫ్ అందరికీ చూపించాను. పుట్టుమచ్చ ఏదీ లేదని నిర్ధారణ కావడంతో మరొకరికి మౌనకుండా వెయ్యి రూపాయలు చెల్లించి మొహం చెల్లక సెలవుపెట్టి పలాయనం చిత్తగించాడు”

భీషణరావు ఆ మాట అంటున్నప్పుడు అతడి కంఠంలో విజయగర్వం తోణికిసలాడుతోంది.

“అలాగా! మీ స్టాఫ్ అందరి ముందు మీ చేతుల చొక్కా విప్పిస్తానని మాతో ఐదు వేలు బెట్ కాసి మరీ మీ ఆఫీసుకొచ్చాడు పద్మానాభం. గెలుపు మీదా? అతడిదా?” అడిగాడు సబ్బవరం ఆఫీసురు.

నోరెళ్లబెట్టాడు భీషణరావు. ★

దూరి వెంకటరావు